

MESİH VE PROBLEMLERİNİZ

- JAY E. ADAMS

AFEDERSİNİZ

“Ama benim kocam gibi birisiyle yaşamak zorunda olsaydınız...” “Beni dinleyin, daha önce hiç kimse iş yerinde buna benzer bir şeyle *asla* uğraşmak zorunda bırakılmadı.” “Ama *diğer* çocukların anne babaları benimkilerinki gibi kurallar koymuyorlar.” “Eğer aynı şeyi *size* söylemiş olsaydı, siz de böyle yapardınız!”

Bu ve buna benzer yüz bir tane itirazı her gün Hristiyan danışmanlar dinlemektedir. Çaresiz bir şekilde, hepsi tek şey söyler: “Problemimin eşsiz olmasından dolayı, lütfen bir Hristiyan gibi yaşama sorumluluklarından beni mazur görün.”

Ama gerçekten öyle midir? Tanrı bir Hristiyan’ın eşsiz bir test ile karşı karşıya gelmesine izin verir mi? Verse bile, bu yeterli bir mazeret olabilir mi?

Mükemmel netlikteki bir cevabında, Pavlus şöyle demektedir; “Hayır! Durumunuzun eşsiz olmasını bahane ederek, bir Hristiyan gibi düşünüp hareket etme sorumluluğunuzdan kendinizi kurtaramazsınız.” Aslında, hiçbir durumun eşsiz olmadığını bize o göstermektedir. 1. Korintliler 10:13’te söylediklerini bir dinleyin: “Herkesin karşılaştığı denemelerden başka denemelerle karşılaşmadınız.”

Başlamak için bir şeyi kesinleştiririm: 1. Korintliler 10:13 kendimiz için bulmaya meyilli olduğumuz türdeki mazeretler için istisnaya yer vermemektedir. Günahımız öyle basit bir şekilde mazur görülemez.

Pavlus’un istisnanın olmadığını ilan etmesinin sebebi, *bütün* zamanlardaki *bütün* insanların aynı temel problemlerle yüzleşmesidir. Özel durumlar yoktur. Bundan dolayıdır ki Pavlus Korint’teki bir kiliseye yazarken, Musa zamanında Tanrı’nın Yahudilerle olan ilişkisine dair olan tarihe başvurabilmektedir; çünkü, epeyce farklı kültürel problemlerle karşı karşıyaydılar, en azından dıştan öyle görünüyordu. Zaman, coğrafya, dil ve kültür yüzeyinin altında yatanlara bakarak, Pavlus bu şeylerin Yahudilerin başına geldiğini, ama bunların çağların sonuna ulaşmış olan bizleri uyarmak için verildiğini söylemektedir. Tabii ki bugün aynı şeyi size de bana da söylemektedir.

Her problemin eşsiz *özellikleri* olduğundan emin olabilirsiniz. İki durum hiç bir zaman tamamıyla aynı değildir. Ama Pavlus’un üzerinde ısrarla durduğu şey, Yahudilerin çölde yaşadıkları problemlerin, Roma İmparatorluğu’ndaki Korintlilerin ayartılmalarının ve de günümüz Amerika’sındaki hayal kırıklıklarının birbirinden çok da farklı olmadığıdır. Tanrı değişmedi; buyrukları değiştirilmedi; dıştan modern sofistike gözüken günahkar insan hala aynı. Günümüzde insanlar Tanrı’yla ve birbirleriyle, Kutsal Kitap’ta geçen zamanlardaki gibi aynı ilişkilere sahiptirler. Bundan dolayı, Pavlus’un parşömeninin Korint’te ilk defa açılıp okunduğu zamandaki gibi, Kutsal Kitap’ın mesajı günümüzde hala tazedir. Tanrı’nın kanununa itaatsizlik eden günahkar insanlar, hala Kutsal Yazılar’daki Tanrı’nın bağışlama mesajının *bu* yaşamın pek çok temel probleminin tek cevabı olduğuna inanmaktadırlar.

Bu mesaj, O’nun, seçilmiş insanların yerine yaşayıp ölmek için insan olan İsa Mesih’ten bahsetmektedir. O da bizim çektiğimiz açlığa, yanlış anlaşılmaya, nefrete, cesaretin kırılmasına ve dayanılmaz derecede acıya tahammül etti. O, ıstırap veren kararlar vermenin, yüzeysel ve vefasız bir kalabalığın ortasında tamamen yalnız olmanın, yoldaşının

ihanetinin ve sevgisini açıkça paylaştığı insanlar tarafından inkar edilme acısının zorluğunu da biliyordu. Evet; her alanda denenmiş, ama günah işlememiştir. Eğer birisi durumunun eşsiz olduğundan dolayı muafiyet istemiş olsaydı, O bunu yapabilirdi. Buna rağmen Tanrı'ya ve komşusuna olan sorumluluğundan hiçbir zaman kaytarmadı. Tanrı'nın gerçekten eşsiz olan Oğlu, şimdi bizden biri oldu; sadece çarmıhta onların günahları için ölecek O'nda olanları gelecek gazaptan kurtarmak için yaşamadı, ayrıca onların adına Tanrı'nın bütün gerektirdiklerini yerine getirerek kutsal bir yaşam yaşadı; böylece O'nun doğruluğu, O'na bir Kurtarıcı olarak iman edenlerin doğruluğu olarak sayılabilir diye yaşadı.

O günahsız olarak, bizim bugün tecrübe etmemiz gerekenlerin hepsini tecrübe etmiş olmasından dolayı; lütfu aracılığıyla kurtarmış olduğu çocuklarının, O'nun adımlarında O'nu izleyebileceklerini bilmektedir. Problemlerimizi çok iyi bilmesinden ve kişisel tecrübelerinden dolayı şöyle diyor: “Herkesin karşılaştığı denemelerden başka denemelerle karşılaşmadınız.” Eğer O böyle söylüyorsa, bundan *emin olabilirsiniz!* Ayrıca şundan da emin olabilirsiniz ki, Tanrı'nın buyurduğu gibi, bütün problemlerle yüz yüze gelmeniz konusunda sizi sorumlu tutacaktır.

Sevgili kardeşim, özel bir durum *yoktur*. Mesih'in kendisi, bunu kendi yaşamıyla ve ölümüyle gösterdi; ve sizin de aynısını yapmanızı beklemektedir. Freudcu sorumsuzluk etiğinin toplumun her yönüne nüfuz ettiği ve insanların günahkar hareketlerinden kaynaklanan suçu başka birisinin üzerine atmayı şık olarak gördükleri günümüzde, İsa Mesih sizi sorumluluk sahibi bir yaşam yaşamaya çağırıyor.

Bir yanağınza vurana diğer yanağınızı çevirmemenizi veya sizden nefret edenlere iyi davranmamanızı gerektirecek bir sebep yoktur. Siz O'nun düşmanırken, Mesih sizin için dua etti ve sizin için öldü. Çarmıh'a giden sorumluluğu kabul etti.

İnsan şekline girdiğinde, İsa bir kereliğine ve herkese, Tanrı'nın kendi çocuklarının nasıl yaşamalarını ve ölmelerini beklediğini gösterdi. Böylece, kardeşim, bahanelerden kurtulun, suçu başkalarına atmaktan vazgeçin, bunun yerine, Tanrı'nın Ruh'unun gücüyle, “aldığımız çağrıya yaraşır biçimde” yaşayın.

HEPİMİZ BUNDA BERABERİZ

Doktor, “Korkarım çıkarmamız gerekecek; ama merak etmeyin, sadece ufak bir ameliyat olacak” dediğinde, muhtemelen şöyle diyen birinin sözleri aklınıza gelecektir; “Üzerimde yapılacak herhangi bir ameliyat *büyük* bir ameliyat olacaktır.”

Sonra size raporunuzu verir. Teşhis olumsuzdur ve bir ameliyatın yapılması gerektiği bellidir; peki *şimdi* ne yapacaksınız? Şok olmuş bir şekilde eve giderseniz, eşinize anlatırsınız ve onun ümitsizlikten ümit çıkaracak bir şeyler söylemesini umarsınız. Beklenildiği gibi konuşmaya başlar:

“Phil” der, “o kadar da kötü olamaz. Fred amca da aynı ameliyatı 18 yıl önce oldu ve o zamandan beri sağlığının mükemmel olduğunu sen de biliyorsun.”

Ertesi gün iş yerinizde, patronunuza probleminizden bahsediyorsunuz. Tom size güvence verir: “Ben de aynı ameliyatı oldum ve 2 gün içinde ayağa kalktım.” Montaj hattında yanınızda çalışan Bill lafa karışır: “Benim de bir komşum vardı, iki haftadan daha az bir sürede işine geri döndü.” Olacağınız ameliyattan bahsettiğiniz her yerde, devamlı buna benzer şeyler duyarsınız. Ve çok geçmeden korkunuzun ve endişenizin çoğu gider.

Bir keresinde Colorado Springs'in dışında, “Tanrıların Bahçesi” adında bir yerden geçiyordum. Bu muhteşem doğa harikasında büyük kayaların ufacık yerlerin üstünde dengede durduğunu ve de her tarafta muhteşem bir manzaranın olduğunu görebilirsiniz.

Yavaşça oradan geçerken ve de çevrenizdeki harikalara bakarken, birdenbire bir problemle karşılaşsınız: Tam karşınıza kayadan bir duvar çıkmaktadır ve üzerinde yol almakta olduğunuz yol bir daracık çatlağın önünde sanki bitiyormuş gibi olur; bir Vosvos'u bile oradan geçirmenizin zor olabileceğini düşünürsünüz. Tam dönüş yapıp geriye dönmek için bir yol aramaya başladığınızda ufak beyaz bir işaret görürsünüz. Şöyle yazar:

**DAR GEÇİT. EVET YAPABİLİRSİNİZ
DİĞER BİR MİLYON KİŞİ YAPABİLDİ**

Bir buçuk dakika sonra bildiğiniz şey, bir milyon ve bir kişinin bunu yapmış olduğudur!

Ameliyat masasına bu kadar güven içinde gidebilmemizi sağlayan nedir? Neden dar geçitte sıkışıp kalma riskine gireriz? Tabii ki cevaplardan biri de; başkalarının bizden önce bunu başarıyla yapmış olmalarının güvencesi, böyle problemlerle yüzleşmemizde bize yardımcı olmuş olduğudur. Bu Pavlus'un Korintlilere şunu demiş olmasının ikinci sebebidir: "Herkesin karşılaştığı denemelerden başka denemelerle karşılaşmadınız."

1. Korintliler 10:13 hakkındaki ilk incelememizde, Pavlus'un bize yaşamın problemleriyle mücadele etme sorumluluğumuzu açık bir şekilde gösterdiğini fark ettik. Eğer problemlerimiz temelde Mesih'in ve diğer Hristiyanların karşılaştığı problemlerle aynıysa, o zaman problemlerimizin eşsiz olduğu sebebini göstererek onları Tanrı'nın çözdüğü yolla çözmememiz için hiçbir bahane uyduramayız.

Ama Pavlus bu sözler aracılığıyla, bizi sadece sorumluluğa çağırmamaktadır; aynı zamanda bizi cesaretlendirmeyi ve bize ümit vermeyi de istemektedir. Biz şöyle düşünürüz:

Eğer başkaları aynı ameliyatı çok az veya problemsiz olarak başarılı bir şekilde yaptırdılarsa, o zaman muhtemelen bende de problem çıkmayacaktır. Eğer bir milyon araba dar geçitten geçebiliyorsa, o zaman benimki de geçebilir. Eğer yüzlerce Hristiyan yanlış anlamaların sıkıntısını çektiyse, çocuklarını terbiye etmeyi öğrendilerse, benimki gibi olan kocalarıyla ve kaynaklarıyla yaşadılarsa, ölümün gölgesinden, Çobanları yanlarında, güven içinden geçtilerse *o zaman ben de yapabilirim.*

Açıkçası, içinde bir çok sıkıntının olduğu bir dünyada, insanlar bu ruh haliyle hareket etmelidir.

Problemler, diğer çağlardaki insanların problemlerine temelde benziyor olsa da; zamanımızda yeni bir karmaşıklık halini alabilir ve önceden bilinemeyen bir oranda çoğalabilir olduğu doğrudur. Ama sevgili kardeşim, bu konuda yalnız değilsiniz. Hepimiz bu konuda beraberiz. Ve Tanrı, her ne kadar yeni bir şekle girmiş olsalar da, bu eski problemleri *çözebileceğinizi* söylemektedir. Başkaları geçmişte çözdü ve Tanrı'nın yardımıyla, bu karmaşık ve hızla değişen zamanda, daha birçokları problemlerini çözebilmektedir.

Şunu da hatırlayın; İsa Mesih öyle problemlerle karşılaştı ki, bunlar en sofistike IBM bilgisayarını bile şaşırttı – ve onları günah olmadan çözdü. Siz problemlerinize o kadar yoğun, o kadar kompleks, o kadar ciddi bir şekilde yüzleşmek zorunda değilsiniz; ama siz de O'nun sahip olduğu kaynaklara sahipsiniz. İsa Ayartılma Dağı'nda Kutsal Yazılar'ı üç kere kullanarak, Şeytan'ın O'nu kutsal yolundan saptırmak için olan ayartmalarını engelledi. O kutsal yol ki, kendi insanların yerine kendi kanını dökecekti. Orada acı çekip ölecekti. Orada yerin alaylarına ve göğün gazabına katlanacaktı. Orada kutsal, lekesiz Tanrı Oğlu'na, sanki yalan söylemiş, Tanrı hakkında kötü konuşmuş, zina etmiş, nefret etmiş, birisini öldürmüş biri gibi davranacaklardı. O bu dünyanın krallıklarını görünürde daha "kolay" bir yoldan elde etmeyi ısrarla kabul etmeyerek, nasıl bir sevgi gösterdi!

40 gün ve 40 gece boyunca oruç tutmaya dayandıktan sonra, Tanrı'nın Sözü'nden gelen kuvveti görüyoruz. İsa duygulara göre hareket etmedi (açlıktan ölmek üzere olmanın

şiddetli duygusu), Tanrı'nın Sözü'ne göre hareket etti. İsa, "İnsan yalnız ekmekle yaşamaz, Tanrı'nın ağzından çıkan her sözle yaşar," dediğinde gerçekten bize yaşamın problemlerini çözenin anahtarını vermektedir. O'nun en zor denenmelerden geçmesini ve ayakta kalmasını sağlayan, alıntılar yaptığı Kutsal Kitap'ı izleyerek yaşamın problemlerinin çözümleri bulunabilir. Aynı kitap sizin için de aynısını yapabilir. Sevgili kardeşim, şu anki problemlerinizi ne kadar ciddi olursa olsun, durum ne kadar ümitsiz gözükmüşse gözüksün, cesur olun! Yalnız değilsiniz. Aynı şeyler O'nun da problemleri olduğu için, bütün problemlerinizi anlayabilecek bir Başkahininiz bulunmaktadır (İbraniler 4:15). O, yüreğinizin sıkıntılarını biliyor. Kederinizi biliyor. Acınızı biliyor. O biliyor!
Ve Pavlus aracılığıyla aslında şöyle diyor:

Diğerleri – diğer Hristiyanlar – lütfum aracılığıyla başarılı bir şekilde aynı problemlerle karşılaşılıyorlar. Onlardan önce ben de öyle yaptım ve siz de öyle yapabilirsiniz.

Mesih'i tanımayan çevrenizdeki diğer insanlar yaşamın yükü altında ezilirken, siz ayakta kalabilirsiniz. Ayakta *kalmalısınız!* Sizde kendi gücü ve lütfunun harikalığını göstermek için, onların karşılaştıkları problemlerle sizin de karşılaşmanızı Tanrı istedi. Dışarıdaki ağaçlar yerlere kadar eğilmiş, fırtına devamlı artan bir şiddette hiddetleniyorsa; insanların yürekleri korkudan iflas ederken, sizin yüreğiniz hiçbir vuruşu kaçırmayan, her zamankinden daha sağlam bir şekilde, değişmeyen, aynı tempoda ilerleyen bir saat gibi olmalıdır. Söz'ün Rab'bi'nin, kendi sözünü tuttuğunu göstermelisiniz.

Şikayet etmeyi, sızlanmayı, endişe etmeyi bırakın. Tekrar Kutsal Kitap'ı elinize alın; kuvvetlendiren mesajıyla beslenin ve problemleri Tanrı'nın yoluyla, O'nun Oğlu'nun, İsa Mesih'in yüceliği için çözün.

BİRBİRİNİZE YARDIM EDEBİLİRSİNİZ

Yardım için nereye başvurursunuz? Yardımı *nere*de bulabilirsiniz? Bill'in başı dertteydi. Hristiyan olmasına rağmen, ihtiyaç duyduğu bir anda zimmetine para geçirmişti. Şimdi de günahının suçluluğu ve bunun ortaya çıkmasının korkusuyla morali o kadar çok bozuluyordu ki, iş yerindeki performansı gittikçe azalmaya başladı. Karısı bir psikiyatristi görmesini sağlamaya çalışıyordu. Bill ümitsizlik içinde pastörüne (kilise önderine) gitti. Ümitsizliğinden şikayet etti ve yardım istedi. Bir yandan kilise önderiyle problemi hakkında konuşmayı istiyor, bir yandan da gerçeği itiraf etmesi halinde oluşacak muhtemel sonuçlardan korkuyordu. Pastörün bir şekilde ondan gerçeği öğrenebilmesini ümit ediyordu. Ama depresyondaki kişilerin farkına varma konusunda iyi bir eğitim almış ve böyle bir depresyonun farkına vardığında ne yapması gerektiği konusunda da tam bir talimat almış olan pastör, Bill'de büyük hayal kırıklığı yaratarak ona "daha profesyonel olan yardıma" başvurmasını önerdi. Bill sonunda kendini bir akıl hastanesinde, ailesinden yabancılaştırmış ve arkadaşları tarafından kuşkuyla bakılan bir şekilde, şok terapisinden geçerken buldu. Evine yaptığı pek de sık olmayan ziyaretleri sırasında herkes onu anlıyormuş gibi davranıyordu, ama o onların gerçek hislerini biliyordu. Bütün bunlar ve dahası, Bill Tanrı'nın gerektirdiği gibi günahını itiraf edip borçlarını ödemediği için oldu!

Ama bu hikayedeki tek üzücü şey bu değildir. Bill hata yaptı, ama karısı ve pastörü de yaptı. Bill'in şok terapisine veya akıl hastanesine yatmaya ihtiyacı yoktu. Bill Tanrı'nın bağışlama ve telafi etme yolunu takip etmeliydi. Ama ailesi ve kilisesi onun depresyonunun

muhtemelen gnahtan kaynaklanabiliyor olabileceği gerçeğiyle onu yzleştirmediler. Bu ihtimal onların akıllarına bile gelmedi. Pastrnn ve ailesinin beyinleri şimdiki Freud etiği ile o kadar yıkanmış ki, Bill'in depresyonunun gerçek sebebinden hiçbir zaman şüphelenmediler. Bu nedenle Bill'e yardım etmede başarısız oldular.

Benim de birkaç yıl önce yapmış olduğum gibi, akıl hastanelerinde çalışmış olan bütün danışmanlar, bu hastanelerin Bill gibi insanlar tarafından doldurulmuş olduğunu keşfederler. Bu insanlar (ve de bunların bir kısmı Hristiyandır) eğer Hristiyan arkadaşları zorluklarının kökeni olarak, günah olasılığıyla onları yzleştirmiş olsaydı; üretken, meyve veren Hristiyan yaşamlarına bugün devam ediyor olabilirlerdi. Tabii ki bütün garip davranışlar belirli bir günahın işlenmiş olmasından kaynaklanmamaktadır; fiziksel zarar veya kimyasal bozukluktan dolayı kötü bir performansı olan, toksik problemleri olan, beyninde tümör olan, beyni zarar görmüş v.b. problemleri olan insanlar vardır. Ama mukayese edildiğinde, organik sebeplerden kaynaklanan problemlerin sayısı (yaşamın problemlerini Kutsal Kitap'a göre zmediklerinden dolayı hayatta "başarılı olamayan" kişilerin sayısına göre) nemsizdir. Gya "akıl hastası" olarak kabul edilen çok sayıdaki insan aslında hiç de hasta değildir. Kaygıdan dolayı midelerinde ülser oluşturmuş olabilecekleri veya yaptıklarının ortaya çıkması korkusundan dolayı fel oldukları doğrudur; ama bu hastalıklar problemlerinin etkileri veya sonuçları veya neticeleridir, sebepleri değil. Problemlerinin gerçek zm psikiyatristlerde ve şok tedavilerinde değildir; sadece İsa Mesih'tedir.

Ama İsa Mesih'in kilisesi bu gerçeğin farkına varmakta başarısız oldu ve doğrusunu isterseniz, homoseksüellerin ve ayyaşların, zina yapanların ve yalancılardan, korkakların ve iftiracıların, kendini venlerin ve agzllerin "akıl hastası" olmalarından dolayı, eylemlerinden "sorumlu olamayacaklarını" ilan eden Freud aldatmacasının işlemesine yardımcı olmuşlardır. Neticede kilise, "birbirini bina etmek" amacıyla bir araya gelen, seven, bağışlayan, yardım eden ve iyileştiren insanlar topluluğu imajını hemen hemen kaybetmiştir. Kilisenin içinde soğukluk, iftira ve uzaklaştırma bulabileceğin bir kurum olduğu konusunda çokça konuşulmaktadır; peki kilisenin birinci yüzyıl imajına ne oldu?

Ona ne oldu? Neden yok oldu; yok oldu çünkü karşılıklı sevgi ve ilgi kayboldu; "yetkili profesyonel yardımın" gelmesiyle yok oldu; korkusuzca sevme disiplinin buharlaşmasından dolayı yok oldu. Günümüzde yelerinin "birbirlerini iyi işler yapmak için teşvik ettikleri" bir kiliseyi nerede bulabilirsiniz? Günah işlemiş olan bir kardeşi ruhsal olarak yenilemek isteyenleri nerede bulabilirsiniz? Artık Hristiyanlar ne kadar sıklıkta bir başkasının yükünü taşımaya yardımcı oluyorlar (Galatyalılar 6:1, 2)? Diğer Hristiyanları kendilerinden daha önemli gören ve başkalarının iyiliğini düşünen kaç tane Hristiyan tanıyor sunuz (Filipililer 2:3, 4)? Birbirini gcendirmiş olan kardeşlerin yzleştirilmesinin kilisenin neresinde yer aldığını görüyorsunuz (Matta 5:23, 24: 18:15-20)? Hristiyanların barışma için Tanrı'nın araçlarını kullanmayı başaramadıklarında bu kadar çok şiddetin, iftiranın ve kızıgnlığın olduğuna şaşmamak gerekir! Ne oldu? Ne olduğunu size anlatayım: En az karşı koyma ve minimal kendini feda etme yolunu takip etmek çok kolay olduğundan, kilise propagandanın ağına kolayca düştü. Freudcu propaganda, yaşamın problemlerini zmede zorluklarla karşılaşan insanların, bir hastane papazının dediği gibi, "ahlaksal olarak nötr" insanların olduğunu ve bundan dolayı sorumlu olmadıklarını iddia etmiştir. Kısacası, hastadırlar ve onlara yardım etmek için yapabileceğimiz bir şey yoktur; uzmana ihtiyaçları vardır. "Profesyonel yardıma" ihtiyaçları vardır. Benzer bir şekilde kilise önderleri ve diğer Hristiyanlar da böyle insanlara danışmanlık yapabilecekleri konusunda yetersiz oldukları sonucuna varmışlardır.

Gerçekten yetersizler mi? Kilise iyilik yapma gücünü m kaybetti? İmanlıların karşılıklı olarak birbirini ruha geliştirme (veya bina edebilecekleri) işlerde birbirlerine yardımcı oldukları Mesih'in sürüsünün bir paydaşlığının tekrar oluşturulmasında gerçekten

hiç bir ümit yok mudur? Bedenin her bir bireysel parçası, bedenin kendisini sevgide tekrar bina etmesini sağlayacak bir şekilde tekrardan işlemeye başlayabilir mi (Efesliler 4:16)?

Tabii ki bu olabilir; Hristiyanların üzerinde çalıştığımız 1. Korintliler 10:13'ün üçüncü anlamını anlamaya başladıklarında bu hemen olabilir: "Herkesin karşılaştığı denemelerden başka denemelerle karşılaşmadınız." Bunun, problemlerimizin "eşsiz" olduğunu söyleyerek sorumluluklarımızdan vazgeçemeyeceğimiz anlamına geldiğini gördük. Tanrı bunların herkesin karşılaştığı, örneğin başkaları tarafından paylaşılan problemler olduğunu söylemektedir. Bu kavramın özünde olan ümidin de farkına vardık: Eğer başkaları, Tanrı'nın talimatlarını izleyerek ve O'nun kaynaklarından faydalanarak, onlarla başarılı bir şekilde yüzleştiyse, biz de yapabiliriz. Ama şimdi diğer bir anlamı öğrenin: Detaylar ne kadar fark ederse etsin, eğer insanların karşılaştıkları problemler temelde aynıysa; o zaman Kutsal Kitap'ta Tanrı'nın göstermiş olduğu ilkelere göre problemlerini nasıl çözeceklerini keşfetmiş olan Hristiyanlar, halihazırda başka bir Hristiyanın problemini çözmeye yardımcı olacak kadar bilgiye sahiptirler. Eğer Tanrı'nın lütfuyla büyüyorsanız, o zaman bilginiz ve yaşamdaki büyümenizin boyutu bir başkasının büyümesine yardımcı olabilir. Şimdiki durumunuzda yeterlisiniz! Aslında, muhtemelen kendini uzman zanneden birçok kişiden daha yeterlisinizdir.

Psikiyatristler, sakinleştirici yazmaktan başka (ki herhangi bir doktor bunu yapabilir), nadiren tıp eğitimlerini kullanırlar. Onun yerine zamanlarını, değerler hakkında hastalarıyla konuşarak geçirirler. Karakter ve davranışı değiştirmeye teşebbüs ederler. Freudcu analistlerin Hristiyan kardeşlerimize, değer yargılarının çok fazla sert olduğu ve bundan dolayı yumuşatılmaları gerektiğini anlatmalarını istiyor muyuz? İsa Mesih'in kurtaran lütfundan kendisi ayrı olarak yaşayan bir adamın, daha fazla sevgiyle ve itaatle sürünün üyelerini Rab'be itaate yönlendirebileceğine gerçekten inanıyor muyuz? Ruh'un görmezden gelindiği, O'nun Sözü'nün ilkelerine meydan okunduğu ve hafife alındığı bir ortamda Ruh'un meyvesinin büyüyeceğini gerçekten düşünüyor muyuz?

Luka İsa Mesih'in yapıp öğretmeye geldiğini söylemektedir (Elçilerin İşleri 1:1) – sadece öğretmeye değil, yapmaya da. Yaptığı işleri O'nun izleyicilerinin de yapması gerektiğini – ve hatta daha kapsamlı işlerin yapılmasını – kilisesine bir görev olarak bıraktı. (Yuhanna 14:12).

Günümüzde kilisenin işleri nerededir? Mesih'in gücü ve yetkisi nerededir? Ne zaman ki birbirimizi imanlarımızda teşvik etmeye tekrar başlarsak, o zaman bileceğiz! Sevgili kardeşim, Rab'biniz İsa Mesih'in adına, bugün gidip bir başkasına yardım edin.

BUNA GÜVENEBİLİRSİNİZ

Nasıl biliyorsunuz? Nasıl emin olabilirsiniz? Problemleri çözen, sorumluluk alarak eyleme geçme imkanını son üç bölümde vurguladınız. Ümit hakkında bahsettiniz. Hristiyanların problemlere dayanabileceğini ve onları çözebileceğini, hatta bunları yapabilmek için Hristiyanların birbirlerine yardımcı olması gerektiğini söylediniz. Çok fazla şey mi sunuyorsunuz? Gerçekten bunları sağlayabilir misiniz? Bu sunduğunuz ümit buna dayananlara sonunda daha fazla umutsuzluk ve üzüntü getirecek sadece başka sahte bir ümit midir? Kutsal Yazılar'dan olmayan bir abartıyı satmaya çalışmadığınızdan emin misiniz?

Pekala, eğer böyle düşünüyorsanız, sizi kutlamama izin verin. İnsanlar sık sık geçici bir şekilde onları sağlıklı hissettiren ama sonradan daha kötü yapan sözüm ona her derde deva

ilaçlara çok çabuk inanırlar. Eğer benim sunmuş olduğum bakış açısını kendinizin Kutsal Yazılar'ı araştırmış ve doğru bulmuş olmanız sonucunda kabul etmenizin dışında başka bir sebeple kabul etmiş olsaydınız, gerçekten çok kötü bir hayal kırıklığına uğurdum. Sıkıntıdayken gerçek ümidiniz ve ümitsizlik içindeyken tek kesin ümidiniz Tanrı'dadır; bütün şartlara rağmen kayıp insanlara kurtuluşu vaat eden ve de veren Tanrı'da. Bütün ümit O'ndadır ve bu ümit sadece O'nun Oğlu İsa Mesih aracılığıyla gerçekleşir. Bağışlama ve yaşama kavuşmaları amacıyla, Baba'nın O'na vermiş olduklarının günahları için çarpmıhta ölmesiyle, Tanrı'nın kurtuluş vaadini yerine getirerek bunu sağladı.

İsa Mesih'in güvenilirliğine bel bağladığımızda, Kutsal Yazılar'da açıkça söylendiği gibi; eveti evet ve hayır hayır olan, güvenilir olana güvenmiş olursunuz. O'nun sözleri birden fazla anlama gelebilen ve belirsiz sözler değildir. O kaçamak cevaplar vermez veya aynı anda hem evet, hem de hayır demez. Vaatleri kesin ve değişmezdir. Vaat ettiğinde, bunu net bir şekilde yapar ve devamını getirir.

Bundan dolayıdır ki –ümit vardır, çözümler vardır, karşılıklı yardım mümkündür dediğimde– abartmıyorum. Bütün bunlar – ve hatta işleyeceğimiz diğer bölümlerde daha fazlası – sadece gelip öleceği vaadini yerine getirmeyip, ölümden dirileceği vaadini bile yerine getiren Mesih'te gerçektir! Ümit kesindir, çünkü kendisine ait olanlara vaat eden kendisidir:

Herkesin karşılaştığı denemelerden başka denemelerle karşılaşmadınız.
Tanrı güvenilirdir, gücünüzü aşan biçimde denenmenize izin vermez.
Dayanabilmeniz için denemeyle birlikte çıkış yolunu da sağlayacaktır.
(1. Korintliler 10:13)

Bütün sorularınızın cevaplarının, bu yüce vaadin kalbine işlenmiş olan iki güvenilir kelimedeki yattığını görmüyor musunuz? Bu kelimeler şunlardır: “Tanrı güvenilirdir.” Bunlar kesinliğin sözleridir. Bahsettiğim ümidin dayandığı, granit gibi olan temel budur. Bu *Tanrı'nın* vaadidir; buna güvenebilirsiniz.

Kuşkusuz, itirazları ve soruları önceden tahmin eden elçi; her şeyi kapsayan bir vaatte bulunduğunda, bazılarının onun da abarttığını düşünebileceğini tahmin etmişti. Böylece, Tanrı'nın İyi Ruhunun esinlemesi altında, vaadi Tanrı'nın güvenilirliği ile kesinleştirdi. Tabii ki bu, diğer hepsinin arasında en sağlam temeldir. Eğer Tanrı'nın güvenilirliği doğru olmayabilirse, o zaman bu vaat de doğru olmayabilir; eğer Tanrı'nın güvenilirliği doğru olmayabilirse, o zaman bu sözlerden kuşku duyabilirsiniz; eğer Tanrı'nın güvenilirliği doğru olmayabilirse, o zaman açık noktalar ve söylenmeye değer itirazlar bulabilirsiniz. Ama eğer “Tanrı güvenilirdir” ise – ki bildiğiniz gibi öyledir – o zaman inanmaktan ve 1. Korintliler 10:13'deki vaade göre hareket etmekten başka bir seçeneğiniz yoktur.

Hristiyan danışmanlığında, birçok insanın çok az bir ümitle yardım almaya geldiğini görürüz. Bildiklerinin, yapılması gereken şeylerin hepsini denemiş oluyorlar; genellikle başka bir yerde öğüt aramış oluyorlar, ama meseleler kötüden çok daha kötü bir hal almaya devam etmiş oluyor. Böylece onların neden küçük bir ümitle geldiklerini anlayabilirsiniz. Aslında tutumları, ümide-karşı-ümit tutumu olarak tanımlanabilir. Birçokları, hiçbir yarar görmeden yıllarca psikiyatriklere ve başka danışmanlara gitmiş olanlar, hiçbir beklentileri olmadan gelirler ve genellikle ümidi bir kol boyunda uzakta tutarlar. O kadar sık bir şekilde daha önceki beklentileri gerçekleşmemiş ki ve o kadar sık bir şekilde ümitleri bin bir parça olmuş ki vaatlere karşı çok sakınganlar. Tekrar ümitlerinin kırılmasından korktukları için, hiçbir ümit olmadığını söyleyerek daha ilk önerilere karşı çıkmaktadırlar. Böyle insanların Pavlus'un sözlerini dinlemeye ihtiyacı vardır: “Tanrı güvenilirdir.” Daha önceki hayal kırıklıkları, ümitlerini insana ve onun vaatlerine dayandırmalarından kaynaklanmaktaydı.

Ama eğer birisi ümidini doğru bir şekilde Tanrı'ya, O'nun vaatlerine ve O'nun Sözü'ne dayandırır, o ümit asla boşa çıkmaz.

Belki sizin de cesaretiniz kırıldı; belki de bütün ümidinizi kaybettiniz; belki siz de bir daha ümitlenmek konusunda çok tereddütlüsünüz. Eğer öyleyse, Tanrı'nın kendisine inananlara olan sözünü dinleyin: “Tanrı güvenilirdir.” Ümit *vardır!* Yüz yüze olduğunuz problemin – görünürde üstesinden gelinemez; görünürde halledilemez; görünürde imkansız olan problemin – Mesih'te bir çözümü vardır. Psikiyatrist potansiyel müşterisine şöyle diyebilir; “Analizlerin uzun bir süre alacağını ve hiçbir şeyi garanti edemeyeceğimi şimdi biliyorsunuz.” Ama Tanrı bu şekilde konuşmaz! Doğrusunu söylemek gerekirse, aslında şöyle der; “Kendi güvenilirliğimin temelinde, diğer bir deyişle, kendi Sözüm'ün ve kişiliğimin doğruluğu üzerine ilan ederim ki; benim kurtarılmış oğullarımın ve kızlarımın eşsiz yada onunla baş etme yeteneklerinin ötesinde problemleri olamaz, eğer problemleri benim yolumla çözer, benim kaynaklarımı kullanarak problemlerle yüzleşirlerse.” Tanrı bize bir garanti verir. Ve de bunu değersiz kılacak hiçbir gizli anlam yoktur!

Kendi hatalarınızın suçunu başkalarına atmak amacıyla başkaları tarafından size yapılan kötülükleri geçmişinizden ortaya çıkarmak için, psikanalizle geçirilen işkence gibi uzun saatlere ihtiyacınız yok. Hayır, bugün farklı olabilirsiniz. Probleminiz için bir çözümün başlangıcı, Tanrı'nın size her ne olursa olsun gönderdikleriyle yüzleşme sorumluluğunuzu kabul ettiğinizde hemen şimdi olabilir. Bu vaatte size açıklamış olduğu Tanrı'nın yüce sağlığının ışığında ümitsizlik günahınızı itiraf edin. Bütün problemlerinizin hepsi hemen yok olmayacak, ama en azından onlara karşı olan tutumunuz bugün radikal bir biçimde değişebilir. Onlara ümitle bakabilirsiniz. Eğer O'nun çocuğusanız, Tanrı ümidinizi kaybetmenize izin vermez. Güvenilir Tanrı'nın büsbütün ümitsizlik içinde olan bir çocuğu kavramı bile normal bir şey değildir. Tanrı'nın ümidi bozguna uğramaz; kurtaran şey ümittir! O zaman, kendinize acımayı bir kenara bırakın, tereddüdün bütün izlerini terk edin, kendinizi mazeretlerden ve bahanelerden temizleyin, kendinizi tamamıyla Tanrı'nın vaadine ve bu vaadin Tanrısı'na adayın. Ondandır şu iman ve güven sözlerinin yankılanan esenliğini öğreneceksiniz: “Sadakatın büyüktür.”

YAPAMAM DİYEMEZSİNİZ

“Bunu yapamam!” Mesih'in isteğini Kutsal Yazılar'dan öğrendiğinde, itaat etmesinin imkansız olduğunu söyleyerek itiraz eden bir Hristiyan bayanın sözleridir bunlar. Gerekli cesareti ve kuvvetinin olmadığını iddia ediyordu. Haklı mıydı? Tanrı yapamayacaklarını bildiği davranışları gerektiren bir duruma, Hristiyanları gerçekten sokar mı?

Bill kendisinden başka hiçbir şeyle ilgilenmeyen bir kadınla evliydi. Kadın kendi bencil arzularını tatmin etmek için evliliğini, çocuklarını ve arkadaşlarını feda etmişti. Bill hiç de iç açıcı olmayan bir tablo çizmişti; hiçbir ışık yok gibiydi. Son üzücü detayı anlatırken, Bill içini çekerek arkasına yaslandı ve şöyle dedi; “Böylece neden daha fazla dayanamadığımı görmüş oluyorsunuz.” Dayanabilir miydi?

Soru bu, değil mi? Dayanabilir mi? O kadın Mesih'in isteğini yerine getirebilir mi? Bu sorumluluğu üzerinize alıp, siz de “Yapamam” dediğiniz görevi tamamlayabilir misiniz?

Danışmanlığa ihtiyacı olan birçok Hristiyan'ın ortak bir yönü vardır. Bütün gözlemci kilise danışmanları evrensel bir özelliğin farkına varmıştır; sohbetlerinin “yapamam” sözüyle oluştuğu. Bu yaygın özellik çeşitli yollarla açıklanabilir. Bazıları bunun, onların diğer problemlerinin altında yatan temel bir zayıflık veya yetersizliklerinin belirtisi olduğunu farz edebilirler. Bu açıklama, bu insanların bünyeden kaynaklanan veya bazı başka sebeplerden

dolayı, gerçekten Tanrı'nın gerektirdiklerini yapamadıkları sonucuna götürür. Tabii ki bu da danışmanlık hizmeti alanın kendisinin aciz olduğu görüşünü kabul eden bir açıklamadır. Bu da fark edeceğimiz gibi, danışmanı da aciz duruma düşürmektedir.

Ama bu olgunun başka bir açıklaması daha vardır: Kutsal Kitap'a göre olan açıklamada, insanların günahlarından dolayı kendi sorumluluklarından kaçtıkları ve görevlerini yerine getirmede başarısız olduklarıdır.

Pavlus hiçbir Hristiyan'ın "yapamam" sözünü kullanarak kaçmasına izin vermemektedir ve şöyle yazmaktadır:

Herkesin karşılaştığı denemelerden başka denemelerle karşılaşmadınız.
Tanrı güvenilirdir, gücünüzü aşan biçimde denenmenize izin vermez.
Dayanabilmeniz için denemeye birlikte çıkış yolunu da sağlayacaktır.
(1. Korintliler 10:13)

Eğer Tanrı gerçekten hiçbir zaman bir Hristiyan'ın kaldırabileceğinden daha ağır bir deneme göndermiyorsa, o zaman bir Hristiyan'ın "Yapamam" diyerek itiraz etmeye hiç hakkı yoktur. Eğer Tanrı göndermişse, o zaman üstesinden gelebilir! Eğer Tanrı bunu gerektirmişse, bunu yapabilir! Her ne kadar temel dizaynlarında denenmelerimiz eşsiz olmasa da, girdikleri detaylı şekiller, geldikleri şiddet ve onlarla yüzleşmek olduğumuz yaşamdaki an, hepsi Tanrı'nın her bir çocuğu için terzi yapımıdır ve unutmayın ki terzi *Tanrı*'dır! Hiçbir dert ve deneme bize çok uzun gelmez. Üstümüze tam uyarlar. Tanrı hiçbir zaman Şeytan'ın bir Hristiyanı dayanabileceğinden daha fazla denemesine izin vermez; ki bunu da Tanrı'nın yoluyla kendisinin değil Tanrı'nın kaynakları aracılığıyla yapması koşuluyla yapar. Eyüp'ün kitabı bu vaadi sağlam bir şekilde göstermektedir.

Ama yine itiraz ediyorsunuz; "Diğer Hristiyanların yaptığı gibi ateş eden bir manganın önünde inancım için kıpırdamadan durabileceğimi sanmıyorum." Doğru söylüyor olabilirsiniz. Ama şu an ateş eden bir manga ile karşılaşmanız gerekmiyor. Vaat, yarının problemleriyle bugünden karşılaşmanız için gücünüzün olacağı şekilde değildir; sadece zamanı geldiğinde üstesinden gelmeniz için, Tanrı'nın size gerekli bilgeliği ve cesareti vereceğidir. Genellikle başarıma gücü yaparken gelir.

Dün tamamen dayanılmaz gözükken problem, belki de şimdi dayanılabilir, çünkü bu mesajı bugün okudunuz. 1. Korintliler 10:13 vadinin kendisi, bir zamanlar veremeyeceğini düşündüğünüz baskı yapan kararı verebilmek için, Kutsal Ruh'un ihtiyacınız olduğunu bildiği cesareti ve yönlendirmeyi sağlayabilir.

Tanrı'nın lütfuyla, Tanrı'nın Sözü hakkındaki bilginizle, kutsallaşma yolunda şu anki durumunuzla, içinizdeki Kutsal Ruh'un gücüyle, dayanma gücünüzün ötesinde olan Tanrı'nın sizi çağırdığı hiç bir deneme yoktur. "Yapamam" demeniz yerine, "Bana güç veren Mesih aracılığıyla her şeyi yapabilirim" demelisiniz.

Bu kavranılması gereken önemli bir ilkedir. Muhtemelen problemin arka planı hakkındaki az bir bilgi yardımcı olacaktır. Günah insanın dünyaya olan hükmedişini tersine çevirdi, böylece dünyanın insanın üzerinde hakimiyet sağlaması mümkün oldu. Dünya tepki gösterdi ve mücadele etmek için kendi dikenlerini üretti. İnsanın görevi, artık sadece bahçeyi budamak ve süslemek değildi, onun yerine şimdi, yüzü ter içinde, kendi varoluşunun değerini arttırmak için, ıkına sıkıla dünyaya karşı çalışmasının gerekli olduğunu öğrendi. Ne zaman görevini bıraksa, tersine dönmenin etkisi görünür oldu. Tanrı'nın dünyaya hakim olma buyruğunun tersine, günahkarlar pes edip çevrenin onları kontrol etmesine izin vermektedirler. "Yapamam; acizim" diye sızlanan Hristiyan, ona karşı koymak isteyen bir dünyada günahın egemenliğine boyun eğmektedir. Bir Hristiyan bu şekilde hareket etmemelidir. Tanrı'nın suretini yansıtmak için, dünyayı kontrol altına alıp ona hükmetmelidir. Çevrenin etkilerine tamamen bağımlı ve sakatlanmış bir insan Tanrı'nın

suretinin acınacak bozulmuş bir şeklidir. Kutsal Kitap her bir Hristiyanı yaşamdaki bütün acil durumlar için donatmaya yeterlidir. İçinde kutsal bir yaşam için gerekli olan ilkeler bulunan Tanrı'nın lütufkar sağlayışı Kutsal Yazılar'ı kullanmamak, imanlı olmayanlara Tanrı'yı yanlış bir şekilde sunmaktır. Bu, çarmıhta günahlarımız için ölen ve eğer O bunu bizim için yaptıysa yaşam ve kutsallık için de gerekli olan her şeyi de serbestçe verecek olan kişiye karşı küfürden başka bir şey değildir. Doğrusunu söylemek gerekirse, "yapamıyorum" sözünün ruh haliyle yaşayan ve hareket eden Hristiyanlar, her gün Mesih'i bilmeyenlere kötü bir tanıklıkta bulunmaktadır.

Pavlus dayanabileceğinizi söylediğinde, probleminizin ne zorluğunu görmezden geliyor ne de onu küçümsüyor; sadece Tanrı ve sizin hakkınızda gerçeği anlatıyor. Ve eğer ondan kuşku duyarsanız, o zaman Tanrı'nın Sözü'nün O'nun kendi güvenilirliği kadar emin olduğu güvencesiyle, Pavlus'un bu vaade başlayacak kadar dikkatli olduğunu da hatırlayın: "Tanrı güvenilirdir, gücünüzü aşan biçimde denemenize izin vermez."

Hristiyan evli kadın, eviniz farklı olabilir. Genç adam, kızlarla dışarıda tek başınıza olduğunuzda davranışlarınıza yardımcı olabilirsiniz. İş adamı, kızgın müşteriyle yarın buluşabilirsiniz. Evinden çıkamayan hasta/yaşlı kimse, sizi ümitsizliğe sürüklüyor gibi gözükün yalnızlık ve yararsızlık duygularınızın üstesinden gelebilirsiniz. Probleminiz ne olursa olsun, Mesih aracılığıyla *yapabilirsiniz*. Bu yüzden devam edin ve kendinize ve çevrenizdekilere, Tanrı'nın vaadinin doğru olduğunu kanıtlayın.

BİR KUTUNUN İÇİNDEYİM

Jean, Hristiyan bir bayan, masanın diğer tarafında oturuyordu. Yorgun yüzü ve şişmiş kırmızı gözleri, anlattığı üzücü hikayeyi daha da vurguluyordu. Evliliği bozulmuştu. Eşi onu ciddi bir biçimde ihmal etmiş ve çocuklarına kötü davranmıştı. Onun yaşamını çok kötü bir hale getirmek için, aldatma hariç hemen hemen her şeyi yapmıştı ve hatta bundan zevk alıyormuş gibi görünüyordu. Bununla birlikte onu en çok rahatsız eden şeyin, şu yada bu kötü davranışın veya hakaretin ve hatta bütün bunların toplamının değil de; daha çok bu durumdan bir çıkış yolu görememesi olduğu netlik kazanmıştı. Gelecek için hiçbir ümit göremiyordu. Kendisinin de dediği gibi; "Bir kutunun içindeyim!"

Belki siz de aynı şekilde hissediyorsunuz, Jean'ın sözlerini okurken kendinize şunu söylemiş bile olabilirsiniz; "Bunu yaşayan bir tek sen değilsin!" Çocuklarınız büyümüşdür, en sonuncusu da evlenip evi terk etmek üzeredir ve size ve kocanıza geriye kalan tek şey birbirinizdir. Yaşamınızın geri kalanını onunla geçireceksiniz. Hala çocuklar varken yaşam tahammül edilebilirdi; çünkü onlar yaşama bir anlam, bir neşe, bir kahkaha katıyorlardı. Ama şimdi eviniz birdenbire hava geçirmez bir kutu; bir hapishane hücre; tecrit yeri haline aldı! Sizi anlamayan ve sizin de onu anlamadığınız bir eş ile bir yaşam boyu aynı yerde kilitli kalmak... "Bir kutunun içindeyim!" diyorsunuz.

Veya belki de bir zamanlar var olan o harika eviniz, sadece güzel hatıralarınızda var olmaktadır. Sevecen kocanız gitmiştir. Her akşam yatma zamanı gelene kadar dört duvara baktığınız, bir başka türlü boş olan soğuk dairenize gelmektesinizdir. Sık sık şöyle düşünmüşünüzdür; "Bu dört duvar bir ahşap kutunun duvarlarından daha iyi değildir." Tamam, bir kutunun içindesiniz; içine canlı canlı gömüldüğünüz bir kutunun içindesiniz!

Veya bir işadamı olarak, devamlı bir şekilde artarak daha fazla zamanınızı isteyen bir girdaba kapılmış olduğunuzu bilirsiniz. Sizin dört duvar kapanınız, artan sorumluluklardan ve baskılardan oluşmaktadır. Baskılar: Üretmek için baskılar, kazanmak için baskılar, daha iyi bir koca olmak için baskılar, aileyle daha fazla zaman geçirmek için baskılar. Birini yapmak,

diğerini ihmal etmek demektir. Baskılar, baskılar, baskılar... Sanki her biri sizi ayrı bir yöne itmeye çalışıyormuş gibidir. Bütün hantal yapının duvarları üzerinize çökme tehdidinde bulunuyordur. “Ailemle daha fazla zaman geçirebilirdim,” dersiniz, “eğer...”; “ama artan yaşam masrafları... ne zaman bundan çıkabilirim? Bir kutunun içindeyim... sıkıca çivilenerek kapatılmış... hiçbir çıkış yolu yok!” Gerçekten mi? Sevgili kardeşim, Tanrı’yı dinleyin:

Herkesin karşılaştığı denemelerden başka denemelerle karşılaşmadınız.

Tanrı güvenilirdir, gücünüzü aşan biçimde denenmenize izin vermez.

Dayanabilmeniz için denemeyle birlikte çıkış yolunu da sağlayacaktır.

(1. Korintliler 10:13)

Anladınız mı? Orada bırakmak için bizi bir kutuya asla temelli olarak koymayacağını Tanrı söylüyor. Jean’in bunu anlamaya ihtiyacı vardı. Tanrı’nın bütün denemelerden bir çıkış yolu sağladığını anlamaya ihtiyacı vardı. Hristiyanlar hiç bir zaman içinden çıkamayacakları bir kutunun içinde değildirler. Tanrı kutunun duvarlarını Eriha’nın duvarları gibi yerle bir edebilir; kapağı kaldırabilir, içine uzanıp sizi dışarı taşıyabilir. Veya tabanın düşmesini sağlayabilir. Jean bir kutunun içinde olduğunu düşündüğünden dolayı, kutudan çıkmak için bildiği tek yolu seçmişti; pes ederek veya bırakarak kaçmaya çalışmıştı. Ama bir anne ve de bir eş olarak kendi sorumluluklarını bırakmak, problemi daha da komplike bir hale getirmişti; ve bir kaçış yolu olacağına, bir çıkamaz sokak olduğunu ispatlamıştı. Bu bir çözüm değildi; suçluluğu depresyona sebep olmuştu ve depresyonu daha fazla sorumluluğa sebep olmuştu, ki bu da aşağı doğru bir spiral şeklinde daha fazla suçluluk duygusuna neden olmuş ve bu böyle sürüp gitmişti.

Tanrı “dayanabilmeniz için denemeyle birlikte çıkış yolunu da” sağlayacağını vaat ediyor. Her kutunun kendisine göre bir çıkış yolu vardır; her problemin bir çözümü vardır; Tanrı’nın çocukları için her deneme bitecektir. Tabii ki bu, başkaları için doğru değildir. Sonsuz cezalandırma olan cehennemden korkunç gerçeklerinden birisi de, bizi İsa Mesih’ten sonsuza kadar ayıracak olan sonsuz uçurumdur. Cehennemden çıkış yoktur, kaçış yolu yoktur, acı çekmenin ve denenmenin sonu yoktur. Bundan dolayıdır ki İsa’ya iman etmeyenler ölümden korkarlar; bir şekilde ölümün, çıkış yolu olmayan bir kutu olduğunun farkındadırlar. Ve ölüm korkusu (sonuçlarıyla birlikte) yaşamın kendisini bir kutu haline getirir.

Ama bir Hristiyan’ın daha fazla ne ölümden, ne de yaşamdan korkmasına gerek yoktur; çünkü İsa Mesih’in onun için kutuya girdiğini ve sonsuz bir şekilde içine çeken gücünün kaldırılması için, ölümün duvarlarını yıktığını bilmektedir.

Tanrı ne şekilde bir çıkış yolu sağlarsa sağlasın, hatta bunların hepsinin en iyisini bile sağlasa da (sizi Kendi yanına alması gibi); eğer İsa Mesih’e iman aracılığıyla lütufla kurtulmuşsanız, o zaman nasıl problemin kendisi geldiyse bundan kurtuluşun da bu kadar kesin olarak geleceğinden emin olabilirsiniz. Tanrı denenmeyle birlikte “çıkış yolunu da” sağlayacağını söylemektedir.

Bunu bilmek, basitçe denenmenin bir sonu olacağını bilme, kendi başına en çok endişeleri gideren şeydir. Bilgi devam etmenizi sağlar. Sizi teşvik eder ve Tanrı önünde sorumluluklarınızı üstünüze almaya devam etmenize yardımcı olur. Ümit verir. Bir sonu olduğunu bildiğinizde her şeye katlanabilirsiniz.

Morali bozuk, cesareti kırılmış Hristiyan kardeşim; Tanrı’nın Sözü’ne olduğu gibi inanın. Gece ne kadar karanlık gözükmüşse gözüksün; sabah olacaktır. Karanlığın olduğu yerde ışık da vardır. Mesih vardır ve O’nda ışık vardır; dayanmanızı sağlayacak ışık. Kutu üstesinden gelinemez gözükebilir, ama öyle değildir – Tanrı için öyle değildir.

Bir kutuda mısınız? O zaman ilahi söyleyin: Filipi’de kanlar içindeyken hücrelerinde gece yarısı ilahi söyleyen Pavlus ve Silas gibi ilahi söyleyin ve kısa bir zamanda (Tanrı’nın

zamanına göre) siz de depremi ve hapishanenin temellerinin sarsılmasını duyacaksınız ve kapılar – kutunuzun kapıları – Tanrı'nın vaadi ve gücüne göre ardına kadar açılacaktır.

Filename: Mesih ve Problemleriniz (Jay E. Adams).docx
Directory: /Users/darlenenbocek/Documents/ProtestanReform/updated_To_U
PLOAD/DONE
Template: /Users/darlenenbocek/Library/Group
Containers/UBF8T346G9.Office/User
Content.localized/Templates.localized/Normal.dotm
Title:
Subject:
Author: Microsoft Office User
Keywords:
Comments:
Creation Date: 3/9/23 1:38:00 PM
Change Number: 2
Last Saved On: 4/7/23 4:44:00 PM
Last Saved By: Darlene Bocek
Total Editing Time: 0 Minutes
Last Printed On: 4/7/23 5:11:00 PM
As of Last Complete Printing
Number of Pages: 12
Number of Words: 5,207
Number of Characters: 35,837 (approx.)